

Curtea Supremă de Justiție

**DECIZIE
DISPOZITIV**

04 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc,
Elena Covalenco,

cu participarea:

procurorului

Nicolae Suvac,

inculpatului

Olaru Simion,

avocaților

Bosîi Ion, Josan Dumitru,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de avocații Ion Bosîi și Dumitru Josan împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în privința inculpaților

***Martîniuc Ion Ion**, născut la 01 iulie 1964 în or. Cernăuți, Ucraina, domiciliat în mun. Chișinău, s. Dobrogea, str. Ion Creangă 9, ap. 47, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Olaru Simion Grigore**, născut la 14 octombrie 1948 în s. Sipoteni, r-nul Călărași, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cetatea Albă 101, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

în instanța de fond:

instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

25 iunie 2012 - 04 martie 2013,

09 aprilie - 12 iunie 2013,

16 octombrie 2013 - 04 februarie 2014.

Procedura de citare legal îndeplinită.
Inculpatul și avocații au solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.
Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2013, Martîniuc Ion a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 04 martie 2013.

Olaru Simion a fost condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie 14.000 lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 04 martie 2013.

De la inculpați, s-a încasat în mod solidar, în beneficiul lui Saranciuc Mihail, prejudiciul material în sumă de 1500 euro, echivalentul în lei moldovenești, la data executării hotărîrii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Martîniuc Ion și Olaru Simion, în luna septembrie 2007, în mun. Chișinău, în apropierea hotelului „Național”, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare nr. 4, susținînd că au influență asupra persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova și îi pot determina să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu, și anume să angajeze la serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni al Serviciului Vamal al Republicii Moldova cet. Saranciuc Corina, au estorcat și primit de la cet. Saranciuc Mihail, care este tatăl acesteia, bani în sumă de 8000 euro, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale în acea perioadă constituiau 130.738,40 lei MD.

Vinovăția acestora a fost demonstrată prin totalitatea probelor legal cumulate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de judecată a reținut că conținutul convorbirilor telefonice al inculpaților în perioada de timp 19.10.2011 - 10.11.2012, denotă incontestabil că ei au avut înțelegere prealabilă de a face declarații unice cu privire la faptul că banii luați au fost împrumutați și nu primiți pentru a determina persoanele cu funcții de răspundere din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova să aprobe cererea de angajare la serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni a cet. Saranciuc Corina.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca traficul de influență manifestat prin primirea personal de bani pentru sine și pentru o altă persoană, susținînd că are influență asupra persoanelor cu funcție de răspundere pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, săvîrșite cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

La aplicarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpații *nu au recunoscut vina* și nu au reparat integral prejudicial cauzat, nerestituind pînă la moment suma de 1500 euro.

Instanța a mai menționat că în privința inculpatului Martîniuc Ion nu a fost reținută nici o circumstanță atenuantă.

3. Avocatul Rusnac Veronica și inculpatul Martîniuc Ion au declarat apeluri, solicitînd casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat, sau să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate.

Apelanții au invocat că inculpatul și-a recunoscut vina pe deplin, se căiește sincer de cele săvîrșite, a recuperat integral părții vătămăte prejudiciul material, are la întreținere un copil minor.

Instanța de judecată, în partea descriptivă a sentinței, a indicat doar probele învinuirii, întemeindu-și concluziile doar pe aceste probe, pe cînd probele apărării nici nu au fost luate în considerare, ceea ce constituie o încălcare procesuală.

Deși martorii Cușnova Zinovia și Cușnova Svetlana au confirmat că suma indicată a fost împrumutată de inculpat, instanța l-a condamnat ilegal, deoarece faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii. Sentința nu se bazează pe motive relevante și suficiente, ci doar pe temeieri declarative și formale.

3.1. Au declarat apeluri și avocații Barbaroșie Eugenia și Procopovici Augustin, în care au solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Olaru Simion să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ei au specificat că între partea vătămăta și inculpați au existat doar relații civile, bazate pe contractul de împrumut. Neexecutarea obligațiilor contractuale atrage după sine răspunderea civilă și nicidecum penală, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Interceptările convorbirilor telefonice nu confirmă nici într-un mod că inculpații ar fi fost implicați în săvîrșirea cărorva infracțiunii, ci confirmă doar că organul de urmărire penală insista ca inculpații să recunoască ceea ce nu au săvîrșit, însă aceștia au fost consecvenți și au spus doar adevărul fără a ceda presiunii exercitate de organul de urmărire penală.

Toate aceste circumstanțe indică asupra faptului că versiunea înaintată de Olaru Simion este una care corespunde adevărului, iar la pronunțarea sentinței prima instanță urma să țină cont de ele.

Acuzarea nu a adus careva probe care ar fi combătut această versiune, iar dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, toate apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că în ședința de judecată inculpatul Martîniuc Ion și-a modificat cerințele apelului, solicitînd casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri în privința sa prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, invocînd că recunoaște pe deplin vina, se căiește sincer de cele săvîrșite, a recuperat pe deplin paguba părții vătămăte și are un copil minor la întreținere.

Avocatul Barbaroșie Eugenia la fel a modificat cerințelor apelului, solicitînd casarea sentinței în latura pedepsei și aplicarea față de inculpatul Olaru Simion a

prevederilor art. 90 Cod penal Cod penal, motivînd că el recunoaște vina integral, se căiește sincer de cele comise, este la primul conflict cu legea, este bolnav de diabet zaharat și nu este o persoană periculoasă pentru societate.

La judecarea cauzei în ordine de apel inculpații au recunoscut vina, sincer s-au căit de cele comise și au declarat că suma de 8000 euro a fost transmisă lor de către Saranciuc Mihail pentru a determina persoanele cu funcție de răspundere din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova să o angajeze la serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni pe cet. Saranciuc Corina.

Cercetarea judecătorească a fost completată și prin caracteristica lui Martîniuc Ion conform căreia acesta la domiciliu este caracterizat pozitiv; certificatul și ordinul de încasare a numerarului potrivit căruia Martîniuc Ion a transmis în contul executorului judecătoresc suma de 24.085,20 lei într-u executarea sentinței; trimiterea-extras conform căruia Olaru Simion se află la evidența medicului de familie cu diagnosticul diabet zaharat de tipul II.

Astfel, obiect de studiu au constituit noile cerințe ale apelanților, invocate în ședința instanței de apel.

Din materialul probator rezultă că la momentul pronunțării sentinței inculpații *nu și-au recunoscut vina*, ei nu se căiau sincer de cele comise și nici nu au restituit în totalitate paguba pricinuită, rămînînd nerestituită suma de 1500 euro.

Prin urmare, soluția instanței de fond este una legală și întemeiată, reieșind din gravitatea faptei, motivul acesteia, rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii, personalitatea inculpaților, circumstanțele cauzei ce atenuază ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale familiilor acestora cît și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovaților.

Cît privește modificarea situației după declararea apelurilor - recunoașterea vinei, căința sinceră, recuperarea integrală a pagubei pricinuite și lipsa pretențiilor părții vătămate față de inculpați, caracteristica pozitivă a lui Martîniuc Ion și diagnosticarea lui Olaru Simion cu diabet zaharat - aceasta în nici un mod nu influențează la modificarea pedepsei.

Inculpații au comis o infracțiune din categoria celor grave.

De asemenea se mărește considerabil gradul prejudiciabil al faptei infracționale și din circumstanțele comiterii acesteia, fapta fiind săvîrșită cu intenție directă, cît și cuantumul sumei estorcate - 8000 euro, echivalentul a 130.738,40 lei, adică aproximativ 61,38 salarii medii lunare pe economie (notă: la data comiterii faptei, potrivit Biroului Național de Statistică a Republicii Moldova, salariul mediu lunar al unui lucrător a constituit 2130 lei(*vezi www.statistica.md*)).

Atenuantele invocate de apărare - recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa pretențiilor părții vătămate, paguba pricinuită prin infracțiune fiind recuperată în totalitate, caracteristica pozitivă a lui Martîniuc Ion și diagnosticarea lui Olaru Simion cu diabet zaharat - *sînt caracteristice pentru majoritatea cetățenilor, exprimă comportamentul obișnuit al fiecăruia*, astfel, că circumstanțele reținute nu pot fi considerate ca excepționale. Acestea, de rînd cu prezența unui copil minor la întreținerea și educația lui Martîniuc Ion, lipsa antecedentelor penale, neafierea la evidența medicului narcolog și psihiatru și rolul fiecărui inculpat la comiterea

faptei infracționale, permit concluzionarea că scopurile propuse la art. 61 alin. (2) Cod penal, în speță vor fi atinse prin stabilirea pedepselor situate la limita minimă a sancțiunii art. 326 alin. (3) Cod penal.

5. Avocatul Bosîi Ion a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie aplicate în privința inculpatului Olaru Simion prevederile art. 90 Cod penal.

Recurentul a menționat că inculpatul a recunoscut vinovăția în mod integral, se căiește sincer de cele comise, este la primul conflict cu legea, este bolnav de diabet zaharat de tipul II, este deținătorul titlului onorific „Om emerit” din 01.08.1996 și nu este o persoană socialmente periculoasă. Aplicarea pedepsei cu închisoarea în privința lui fiind mult prea aspră și care nu-și regăsește prin aceasta echitatea socială prevăzută de art. 61 alin (2) Cod penal.

Instanța de apel în mod nejustificat nu s-a expus asupra temeiurilor aplicării unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului, enumerînd doar declarativ prevederile art. 90 Cod penal, fără a face trimitere expres la speță, iar inculpatul întrunește toate condițiile prevăzute de acest articol.

Apărarea a anexat la materialele cauzei probe suficiente care îl caracterizează pozitiv pe inculpat și anume faptul că el este căsătorit, este pensionar, are o vechime îndelungată în muncă, anterior nu a fost atras la răspundere penală.

Este de menționat și faptul că partea vătămată în ședința instanței de apel a declarat că inculpații au recuperat în mod integral prejudiciul cauzat prin infracțiune și în prezent el nu are careva pretenții față de inculpați.

Mai mult, chiar partea vătămată a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde în privința inculpaților, iar instanța de apel nu s-a expus vis-a-vis de părerea părții vătămate că inculpații au restituit prejudiciul material integral și nu insistă la stabilirea unei pedepse cu executare reală.

Instanța de apel nu a luat în considerare că inculpatul suferă de o boală incurabilă, diabet zaharat de tipul II, care progresează și care necesită îngrijire specială și tratament îndelungat, iar starea de detenție nu poate decît să agraveze cursul bolii. Astfel, în asemenea circumstanțe, este justificată aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

Deasemenea, pe parcursul examinării cauzei instanța nu a stabilit nici o circumstanță agravantă, care ar motiva aplicarea unei pedepse anume sub formă de detenție.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

5.1. Recurs ordinar a declarat și avocatul Josan Dumitru, în care solicită casarea parțială, în latura pedepsei, a hotărîrilor judecătorești adoptate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care în privința inculpatului Martîniuc Ion să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal și dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate acestuia.

Recurentul a specificat că instanța de apel a enumerat toate circumstanțele atenuante, însă nu le dă o justă apreciere și eronat a concluzionat că modificarea situației după declararea apelurilor - recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa pretențiilor părții vătămate, recuperarea prejudiciului, caracteristica pozitivă a lui Martîniuc Ion - în nici un mod nu influențează la modificarea pedepsei în sensul ameliorării ei, prin stabilirea unei pedepse mai blînde.

Instanța de apel și-a expus viziunea în ce circumstanțe pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și, paradoxal, doar a enumerat exact aceleași circumstanțe de care dispune inculpatul, stabilite în procesul examinării cauzei, însă, contrazicîndu-se, a menționat că circumstanțele atenuante invocate de apărare sînt caracteristice pentru toți cetățenii și exprimă comportamentul obișnuit al fiecăruia.

Aici nu este clar pentru ce i-ar trebui unui cetățean obișnuit recunoașterea vinovăției, căința sinceră, ș.a., atît timp cît el nu este în conflict cu legea penală și conduita lui nu se reglementează de Codul penal.

În motivarea deciziei, instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei inculpatului aceste circumstanțe le enumeră, însă sub nici o formă nu le apreciază, nu le dă o tălmăcire și în fine nu le aplică la individualizarea pedepsei.

Recurentul solicită, astfel, ca instanța de recurs să ia în calcul circumstanțele atenuante, să țină cont de cauzele și condițiile concrete a acestei crime, lipsa pretențiilor materiale sau morale, relațiile de prietenie dintre victimă și inculpat, restituirea benevolă a prejudiciului, recunoașterea vinovăției, personalitatea inculpatului, lipsa antecedentelor penale, timpul considerabil trecut de la data săvîrșirii crimei, prezența copilului minor în familie, vîrsta inculpatului, umanismul legii penale și prin prisma art. 90 Cod penal să-i fie suspendată executarea pedepsei.

În drept, recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează următoarele.

Potrivit art. 424 alin. (2), 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub aspectul vizat, Colegiul penal lărgit reține că ambele instanțe au comis următoarele erori de drept:

În primul rînd, conform art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgîndu-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nici-o consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații

acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sa sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

În pofida acestor prevederi legale, la stabilirea pedepsei ambele instanțe au luat în considerare neîntemeiat faptul că inculpații nu și-au recunoscut vina în fața instanței de fond (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Or, această circumstanță constituie un drept legal al inculpaților și nu face parte din categoria celor agravante, prevăzute în art. 77 Cod penal.

În al doilea rând, în corespundere cu art. 61 alin. (2) Cod de procedură penală, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Conform art. 75 alin (1) Cod de procedură penală, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Stipulările normelor de drept enunțate la fel au fost sfidate de către instanța de fond și cea de apel.

Or, conform părții descriptive a hotărârilor atacate, ambele instanțe nu au stabilit nici o circumstanță agravantă pentru inculpați, din categoria celor enumerate exhaustiv în art. 77 Cod penal (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Instanța de fond nu a constatat nici-o circumstanță atenuantă pe caz (*pct. 2 din decizie*).

Totodată, instanța de apel a relevat mai multe circumstanțe atenuante, cum ar fi - inculpații au recunoscut vina, sincer s-au căit de cele comise, au recuperat integral prejudiciul cauzat și partea vătămată nu are pretenții față de ei, nu au antecedente penale și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, inculpatul Martîniuc Ion este caracterizat pozitiv la domiciliu și întreține un copil minor, inculpatul Olaru Simion se află la evidența medicului de familie cu diagnosticul diabet zaharat de tipul II (*pct. 4 din decizie*).

În același timp, concluzia instanței de apel că aceste circumstanțe atenuante „sînt caracteristice pentru majoritatea cetățenilor, exprimă comportamentul obișnuit al fiecăruia... și în nici un mod nu influențează la modificarea pedepsei” contravine criteriilor individualizării pedepsei penale, stipulate în art. 61 și 75 Cod penal, fiind obligată să le ia în considerare în virtutea prescripțiilor de drept conținute în aceste norme (*pct. 4 din decizie*).

Prin urmare, în prezența mai multor circumstanțe atenuante constatate deja în instanța de apel, fiind radical modificată favorabil situația inculpaților în acest sens în raport cu cea constatată de către instanța de fond, instanța de apel absolut neîntemeiat a menținut sentința în latura pedepsei fixate inculpaților.

Împrejurările enunțate atestă în mod concludent că hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că ambele instanțe au aplicat inculpaților pedepse individualizate contrar prevederilor legale enunțate și că recursurile declarate sunt întemeiate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția casării parțiale a hotărîrilor contestate, adică în latura pedepsei stabilite inculpaților, cu pronunțarea unei noi hotărîri în acest sens.

Astfel, luînd în considerare că circumstanțe agravante nu sunt constatate pe caz, că inculpații au recunoscut vina, sincer s-au căit de cele comise, au recuperat integral prejudiciul cauzat și partea vătămată nu are pretenții față de ei, nu au antecedente penale și nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, inculpatul Martîniuc Ion este caracterizat pozitiv la domiciliu și întreține un copil minor, inculpatul Olaru Simion se află la evidența medicului de familie cu diagnosticul diabet zaharat de tipul II, are o vîrstă înaintată și este deținătorul titlului onorific „Om emerit” din 01.08.1996, instanța de recurs concluzionează că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă și rațională fără a fi izolați de societate, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii aplicate ultimilor, în corespundere cu art. 90 Cod penal, deoarece nu este rațional ca ei să execute pedeapsa nominalizată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Ion Bosîi și Dumitru Josan, casează parțial sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2012 și decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în privința inculpaților Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează.

Martîniuc Ion Ion se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 14.000 lei.

Olaru Simion Grigore se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal a nu executa pedeapsa închisorii dacă, în termenul de probă de 3 ani, inculpații Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore nu vor săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat.

Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă nu execută alte hotărîri judecătorești.

În rest, hotărîrile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică din 25 februarie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Ion Boșii și Dumitru Josan, casează parțial sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2012 și decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, în privința inculpaților Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează.

Martîniuc Ion Ion se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 14.000 lei.

Olaru Simion Grigore se consideră condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal a nu executa pedeapsa închisorii dacă, în termenul de probă de 3 ani, inculpații Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore nu vor săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat.

Martîniuc Ion Ion și Olaru Simion Grigore urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă nu execută alte hotărîri judecătorești.

În rest, hotărîrile contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 25 februarie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

